

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwyczajnym papierze złp. 12, na francuskim złp. 15.

N^{ER}

20.

Pojedynczy numer na zwyczajnym papierze gr. 10.

PIĄTEK DNIA 23 LIPCA 1830 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 0° ?	Therm	Higro- melt	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 7, 429	+14. 3	82	„	„	„
22. 12	„ 7, 541	+17. 0	73	„	„	„
3	„ 7, 497	+17. 8	70	„	„	„
9	„ 7, 637	+13. 5	85	„	„	„

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW d. 23 lipca. — Wczorajszy koncert Pani Mejerowey, mało wprowadzie ściągnął słuchaczy, ale zato prawdziwych miłośników harmonii, którzy umieli oddać sprawiedliwość przyjemnemu jey talentowi. Poprzedzona od śpiewaczki niemieckiej P. Hesse obdarzoney nadzwyczaj mocnym głosem, — odniosła nad nią tryumf czystością i giętkością własnego. — Szkoda że Pani Mejerowa w tak niekorzystney epoce dla artystów znajduje się w naszej stolicy, która najbardziej pod te czasy wyludnioną zostaje.

Znaczna kradzież, albowiem siedmset przeszło czerwonych złotych w złocie, przed kilku tygodniami tu popełniona, szczęśliwie znalazła się, z bardzo małym niedopełnieniem.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PETERSBURG d. 7 lipca. — W nocy na 2gi h. m. powrócił tu J. C. W. Wielki xzję Michał z Warszawy.

Krblewicz następca tronu szwedzkiego przybył dnia 3 h. m. o godzinie 9 z rana na fregacie szwedzkiej Eurydyka do Kronsztadtu, i był od cesarskiej eskadry, uszykowanej w linii na wielkiej przystani: 21 z dział wystrzałami, i tyłu z twierdzy powitany. Na pokładach okrętów stali maytkowie w parady i cała eskadra była rożnobarwnemi banderami przyozdobiona. Jak tylko fregata zarzuciła kotwice, udał się J. K. W. na szalupie przy rozciągniętej banderze na ląd, i raczył oglądać admiralicyą, szpital, półekwipaże sterników, kadetów i popisowych, szkołę marynarki i warownię; potem udał się do J. C. Mci mieszkania, z którego o godzinie 4 z południa odpłynął na parowym statku Jskori do Petersburga, gdzie za przybyciem przy huku dział z twierdzy, przyjęty był przez generała intendenta floty i policmajstra petersburskiego, a w pałacu tauryckim przez gubernatora cywilnego. Podczas przesiadania się J. K. W. z parowego statku na szalupę, dla udania się do pałacu tauryckiego, ode-

zwały się także działa parowego statku, a lud pozdrowił trzykrotnym hurra! Za przybyciem królewicza do pałacu, odwiedził go zaraz gubernator wojenny.

PARYŻ d. 9. lipca. — Dziennik handlowy twierdzi, że następujące zmiany zaistnieją w krótkce w ministerstwie: Xiążę Poliniak będzie marszałkiem domu wym. króla (który to urząd posiadał dawniej xiążę Doudeauville, a po zwinięciu gwardyi narodowej złożył), xiążę Mortemart otrzyma wydział spraw zagranicznych, i zawiadywać będzie tymczasowo wydziałem wojennym aż do przybycia generała Guilleminot, (posła w Stambule); P. Martignac odbierze wydział spraw wewnętrznych, P. de Rigny morski, a P. Molien skarbowy. Ministerstwo publicznych budowli będzie zniesione, a handlowe znowu jak dawniej przywrócone; na to atoli, równie jak na ministerstwo sprawiedliwości, niema jeszcze żadnego kandydata. P. Cuvier miał zostać ministrem oświecenia, ale znalazł przeszkodę, że jest protestantem (...). Projekt ten ma być dopiero do skutku przywieziony, gdy nastąpi przekonanie, że izba deputowanych składać się będzie z 240 opozycyjnych członków.

Podług prywatney korespondencyi dziennika *Globe*, Hiszpania czynić ma wielkie przygotowania do drugiej wyprawy przeciw Meksykowi, do których P. Ugarte najwięcej się przykłada. — Dziennikom francuzkim zabroniony jest na nowo przystęp do Hiszpanii.

W *Aviso de la Mediterranée* czytamy jeszcze następujące ważne szczegóły, zdobycie Algieru poprzedzające: "Dnia 26 czerwca redukt w której znajdował się młyn prochowy, od pobliskich warowni przed Algierem w żywność opatrywana, w powietrze wysadzona została, za zbliżeniem się do niej drugiego batalionu 28 pułku, lecz tak zawczasie,

iż żaden z naszych ludzi nie zginął. Deja zamknął się z swoim wojskiem w Algierze gdzie dnia 21 wybuchnął rokosz, który mu groził śmiercią, i gdyby nie milicya turecka, która z pola do miasta przywołana, poskromiła zuchwalców, byłby niezawodnie zginął. — W morderczej potyczce, którąśmy pod wzgórzami z tą milicyą stoczyli, artylerya nasza tak dzielnie sypała ogień, że jazdę turecką i arabską w straszny nieład wprawiła. — Woyska nasze korzystając z tej chwili, uderzyły bagnetem na masy nieprzyacielskie, rzucając śmierć i trwogę w ich połamane szeregi. Race kongrewskie, miotane w swoim czasie, czyniły niestychane spustoszenia w ogromnych hurmach jazd. nieprzyacielskiej. Konie przełknięte okropnym trząskiem padających naokoło nich rac, pierzchały na wszystkie strony, targając swe wędzidła. Dwóch agow, opuszczonych w tem zamieszaniu od swych żołnierzy, dostało się w moc naszą. Zaledwo potrafiono zachować ich przy życiu, tak dalece żołnierze byli przeciw nim rozjątrzeni. — Francuz, pułkownik w służbie Deja, stawiał się przed generałem Bourmont jako jeniec. Oświadczył, że jest francuzem, że był niegdy zaocznie na śmierć skazany, że przed 29 laty uszedł z kraju; — i uczyni ważne odkrycie, jeżeli generał Bourmont obowiązany się wyjednać mu zupełne bezwarunkowe uwolnienie. Gdy Bourmont przyrzekł, iż nie omieszka wstawić się za nim do monarchy, jeniec ten nazwiskiem Solies (*) rodem z Tulonu, oznajmił mu: że na około zamku cesarskiego pozakładane są miny równie jak w gwiazdowym szańcu, i wiele innych ważnych udzielił jeszcze tajemnic.

* Należał on do sprawy, która w r. 1801 odbywała się w Tulonie o zamordowanie i zrabowanie Pani Gu w jej własny wsi. Trzech współników Soliesa zostało na śmierć skazanych i straconych.

„Główną obronę Algieru kierował pułkownik Suleau, człowiek przeszło 60letni, ale nadzwyczaj odważny i czynny, który nieubłaganą nienawiścią pała przeciw rządowi francuzkiemu, i wszystkie kroki, które bezpośrednio lub przez jego rodzinę czynione były, dla pozyskania dla Francyi, stale odrzucał. — Pozycją na wzgórzach zamku cesarskiego kazał wzmocnić połowem szanćami i liczną artylerją nadbrzeżną, która po wylądowaniu wyprawy, stała się już tam niepotrzebną, osadzić. — Wściekłość Turków była bez granic, gdy uyrzeli przeszło 2000 wracających do miasta rannych, którzy od naszych kul i granatów okropnie pokaleczeni zostali. W pałacu de ja odbyła się wielka rada, na której postanowiono, iż wojsko bronić ma aż do ostatniej pędzi ziemi, niżeli się cofnie do miasta. — Dey rozkazał podeyrzanym dowódcom Beduinów natychmiast głowy pociąć „

LONDYN 4. 9 lipca. — Król przybył o negdy pod zastępą oddziału hułanów z Bushy do miasta, i zaraz doł posłuchanie xięciu Wellingtonowi i kilku innym ministrom. — Słychać, iż J. K. M. chce osobiście odioczyć czyli rozwiązać parlament, jeżeli zakończenie jego obrad nienastąpi przed pogrzebem zmarłego króla, w czym zachodzi wątpliwość: ponieważ jeszcze wiele rzeczy do załatwienia pozostaje.

Mało znajduje się ludzi, wyraża jedno z pism publicznych, żeby tak regularne i umiarkowane prowadzili życie, jak panujący teraz król. J. K. M. wstaje rano, czasem o godzinie 6 pisze niejaki czas, potem śniada. — Po śniadaniu słucha przełożeń o wsparcie, a czasami odwiedza w pobliżności będących biednych. Obiad J. K. M. ogranicza się na jedną duszoną lub pieczoną potrawę, i pija jak tylko wino Xeres, i to

niewięcej jak pół butelki. Jeżeli w ciągu dnia niema zatrudnienia, rozmawia najuprzejmiej z mężami wszelkich stronnictw, i kładzie się wczesnie spać. J. K. M. cierpi zawsze ciężkość w piersiach, lecz przy swoim sposobie życia dojść może do podeszłej starości.

W zamku windsorskim wszystkie zewnętrzne bramy na znak żałoby są zamknięte. Mający tam potrzeby, wchodzą bocznemi drzwiami. Najęto 200 robotników do zrobienia żałobnego katafalku i poczynienia reszty przygotowań. Przykryte galerie aż do kaplicy, mieć będą 1050 stóp długości, 18 szerokości, a 14 wysokości. Na wybicie takowych potrzeba będzie około 10,000 łokci czarnego sukna. W kaplicy stawiane są ganki i rusztowania, na których pomieści się do 2000 osób. Na dziedzińcu zamkowym, oprócz wojska pomieścić się może 8000 widzów; i wniśćcie tak do kaplicy, jako też na dziedziniec będzie za biletami.

SERWIA d. 29 czerwca. — Od kilku dni przebiegło przez nasz kraj kilku gońców z Stambułu do Wiednia. Od tej chwili rozchodzi się wieść, że zaburzenia w Albanii coraz dle się rozszerzają, i że W. wezyr nie może dobrocią powściągnąć buntowników. Zachodzi nawet obawa o spokojność Buśnii.

STAMBUŁ d. 25 czerwca. — Dnia 14 b. m. przybył tu poseł perski z licznym orszakiem. Rząd kazał przygotować dla niego mieszkanie w dawniejszym Cassab-Basch (gdzie mieszkał kommissarz dostarczający mięsa dla stolicy.)

Tegoż wieczora wyjechał ztąd do Adryanopola Hussein-basza.

Kuryer smoleński zawiera w ostatnim numerze pisma swojego pod d. 13 czerwca, następujące dawniejsze doniesienia z tej stolicy: „Ambassadorowie angielski i rosyjski udali się na fregacie angielskiej d. 25 maja do Brussa. Dnia 20 maja, w rocznicę uro-

dzin książny Łowickiey, P. Ribeaupierre dał wielki obiad dla obecnych tu swoich ziomków, na którym znajdował się także hr. Orłów. — W pałacu poselstwa rossyyskiego w Bujukdere czynione są przygotowania na uroczysty obchód urodzin N. Cesarza Rossyi w d. 7 lipca, i na ten cel budowana tam jest nowa balowa sala. — W Pera założony w krótcie bydź ma węgielny kamień na nowy pałac dla poselstwa rossyyskiego. — Pierscień, który sułtan (jak się już było doniosło) podczas pożegnalnego posłuchania hr. Orłów z palca zdjął i jego nim udarował, składa się z owalnego solitera, który szacowany jest do 60,000 piastrow. „

SMIRNA d. 13 *czerwca*. — Gubernator tułczy Jussów-basza, odebrał dziś urzędową wiadomość, że buntownik Kiel-Ahmet, który na czele 400 seybeków uderzył na nowo na miasto Aidin, został przez 500 turków pod Kara Osman Oglu otoczony, i po krwawey walce, w której utracił 200 swoich ludzi, poymany, i bez wszelakiego obrzędu, zaraz mu głowę ucięto.

TRIEST d. 6 *lipca*. — Listy kupieckie z Raguzy donoszą, że wyprawa przeciw rozbójnikom bośniackim poszła, jak się spodziewać należało, pomyślnie. Zbóycy ci mieli zostać częścią rozproszeni, częścią poymani, a bośniyscy ajanowie powrócili do posłuszeństwa. — Firman sułtana, który mieszkającym na Kandyi i Samos grekom nietylko zupełne przebaczenie, ale wiele innych korzyści zapewnia, jest już w Grecyi wiadomy, gdzie teraz prezydent hr. Capodistrias odbywa okólną podróż. Podług morskich doniesień, dwa wojenne francuzkie okręty popłynąć miały do Alexandryi; ale jakie ich jest przeznaczenie?... niewiadomo; — domyślają się tylko, że może to bydź część umuwnionego posiłku, między vice-królem i sprawującym interessa francuzkie.

ROZMAITOŚCI.

W Londynie wypotrzebowanych jest corocznie 110,000 wołów, 250,000 cieląt, 770,000 skopów, 250,000 jagniąt, 200,000 wieprzów, czyli ogółem: 189 mill. 710 funtów mięsa. Z tych przypada przy ludności 1 mil. 225,000 ludzi po 155 na osobę. Ogromne to poje-dyncze spotrzebowanie zwierzęcego pokarmu, któremu w całym świecie niema pewnie podobnego, składa się w trzeciej części i z wołowego i prawie tyleż z skopowego mięsa. — W Paryżu roczne spotrzebowanie mięsa, wedle wyrachowania P. Chabrol, wynosi 85,725 wołów, 74,395 cieląt, 337 skopów i 88,640 wieprzów, czyli w wadze ogółem z 61 mill. 927,444 funtów. Biorąc mierną ludność Paryża 715,000, wypada na każdą osobę po 85 funtów. Wołowe mięso stanowi trzecią część pokarmu.

W Tulonie robią teraz tak zwane algierskie kluski. Trzy są tak zasycające, iż ośmiu maytków żyć może niemi dni 12. Przed ugotowaniem mają one bydź tak twarde, iż jak jeden z dzienników francuzkich uważa: że gdyby oblegającym kul armatnich zabrakło, mogliby miasto korsarskie temi kluskami bombardować.

Po zaszłém w Steiermarku d. 8 *czerwca* r. b. w Kindberg i Münzzuschlag trzęsieniem ziemi, nastąpiło inne d. 26 *czerwca* w Leoben. Podług doniesień, rozciągało się one na wszystkie kierunki cyrkułu Bruck i szło od południo-wschodu ku północy zachodowi. Jakkolwiek wszędzie było mocne, nieurzadziło jednak, prócz porysowania niektórych gmachów, żadney szkody, ani niepozbauiło życia żadnego człowieka, ponieważ w równym przecięciu nietrwało jak 3 sekundy i nieponawiało się. Barometr okazywał w tej chwili 26 stopni i 10 linii, a cieplomierz 12 do 14 stopni. Powietrze było spokojne, ale ciemne, a widokrąg był mgłą okryty.